اَلدَّرْسُ الثّالِثُ

درس سوم

اَلْكُتُبُ طَعامُ الْفِكْرِ

کتاب غذای فکر هستند.

(عَنْ كِتابِ «أَنا» لِعَبّاس مَحمود الْعَقّاد، بِتَصَرُّف)

(از کتاب «من» برای عباس محمود عقاد، با تغییر)

إِنَّ الْكُتُبَ طَعامُ الْفِكْرِ، وَ لِكُلِّ فِكْرٍ طَعامٌ، كَما توجَدُ أَطعِمَةٌ لِكُلِّ جِسْمٍ. وَ مِنْ مَزايَا الْجِسْمِ الْقَوِيِّ أَنَّهُ يَجْذِبُ غِذاءً مُناسِباً لِنَفْسِه، وَ كَذٰلِكَ الْإِنسانُ الْعاقِلُ يَستَطيعُ أَنْ يَجِدَ غِذاءً فِكْرِيّاً في كُلِّ مَوضوعٍ، وَ إِنَّ التَّحديدَ فِي اخْتيارِ الْكُتُبِ كَالتَّحديدِ فِي اخْتيارِ الطَّعامِ، كِلاهُما لا يَكونُ إِلّا لِطِفْلٍ أَوْ مَريضٍ. إِذا كانَ لَكَ فِكْرٌ قادِرٌ تَستَطيعُ بِهِ أَنْ تَفْهَمَ ما تَقْرَأُ؛ فَاقْرَأْ ما تُحِبُّ مِنَ الْكُتُبِ؛ فَالتَّجارِبُ لا تُغْنينا عَنِ الْكُتُبِ؛ لِأَنَّ الْكُتُبَ تَجارِبُ الْأُمَمِ عَلىٰ مَرِّ آلافِ السِّنينَ، وَ لا يُمْكِنُ أَنْ تَبْلُغَ تَجرِبَةُ الْفَردِ الْواحِدِ أَكثَرَ مِنْ عَشَراتِ السِّنينَ.

همانا کتاب ها حق را فکر هستند، و برای هر فکری غذایی است، همانطور که یافت می شود غذاهایی برای هر جسمی. و از مزیت های جسم قوی این است که آن جذب می کند غذایی مناسب برای خودش، و همچنین انسان عاقل می تواند که بیابد غذایی فکری در هر موضوعی، و همانا محدود کردن در انتخاب کتاب ها مانند محدود کردن در انتخاب غذا است، هر دوی آنها نه باشند مگر برای یک کودک یا یک بیمار. هرگاه داشته باشی فکری توانمند می توانی به وسیله آن که بفهمی آنچه را می خوانی؛ پس بخوان آنچه را دوست داری از کتاب ها؛ پس تجربه ها بی نیاز می کنند ما را از کتاب ها زیرا کتاب ها تجربه های ملت ها بر گذر هزاران سال هستند، و امکان ندارد که برسد تجربه یک فرد به بیشتر از ده ها سال.

